

୯ ଜୁନ୍ ୨୦୧୮ ଖୁଡ଼ିବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ, ବୟତୁଲ ପୁତୁହ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ

- ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ସାହାବା ହଜରତ ଅକାଶା ବିନ୍ ମୋହସିନ୍, ହଜରତ ଖାରଜାଃ ବିନ୍ ଜେଦ, ହଜରତ ଜିୟାଦ ବିନ୍ ଲିବିଦ୍, ହଜରତ ମାତବ ବିନ୍ ଅବିଦ୍, ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବକିର ର.ଆଙ୍କର ଅଦଭୁତପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳିଦାନର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଣ୍ଣକ ଚର୍ଚା । ଶ୍ରୀମାନ ଉସମାଇଲ୍ ମାଲାଗାଲା ସାହେବ ମୁବଲିଗ୍ ସିଲ୍ସିଲା ଯୁଗଶ୍ଵାଙ୍କର ନମାଜ ଜନାଯାଃ ଗାୟବ ପାଠ ଓ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚା ।

ତଶିହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନ୍ତର ଅଃବ କହିଲେ- ହଜରତ ମହମନ୍ଦ
ସ.ଆଙ୍କର ହଜରତ ଅକାଶା ବିନ ମୋହସିନ୍ ନାମୀ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଗଣନା ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ହୋଇଥାଏ । ସେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଘୋଡ଼ା ଆଗୋହଣ କରି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଦିନ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଖଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ।
ବସ୍ତୁତଃ ହଜୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲାଠି ଦେଲେ ଯାହାକି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାରୁଆ ଓ ପରିଷାର ଲୋହ ନିର୍ମିତ ଖଣ୍ଡା
ସ୍ଵରୂପ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା । ଆପଣ ସେଥିରେ ଲାଗିଲେ, ଏପରିକି ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ସେହି ଖଣ୍ଡାରେ ସେ
ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସହ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି କାଠର ଲାଠି ଖଣ୍ଡକ ଅତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ
ସାଥରେ ରହିଥିଲା । ତାହାର ନାମ ଓନ ଥିଲା । ହଜୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କୁ ସୁସବ୍ଦାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କି ତୁମେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବିନା
କୌଣସି ହିସାବ କିତାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ହଜୁର ସ.ଆ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଆମ ସହିତ ଆରବର
ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଘୋଡ଼ା ଚଢାଳି ଅଛି । ସାହାବା ପଚାରିଲେ ସେ କିଏ ? ହଜୁର କହିଲେ ଅକାଶା ବିନ ମୋହସିନ୍ । ହଜରତ ଅବୁ
ହୁରେରାଫ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି ହଜୁର କହୁଥିଲେ ମୋ ସମ୍ପଦାୟର ଗୋଟିଏ ଦଳ
ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୦,୦୦୦ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରା ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପରି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ହୋଇଥିବ । ହଜରତ ଅକାଶା ବିନ ମୋହସିନ୍ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଓ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କ ରସ୍ତେ ସ.ଆ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଏ । ହଜୁର ସ.ଆ ଦୁଆ କଲେ ହେ ଅଲ୍ଲା ! ଅକାଶାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ କର । ତାପରେ
ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କ ରସ୍ତେ ! ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ
ହୋଇଯାଏ, ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ଏଥୁସମୟରେ ଅକାଶା ତୁମଠାରୁ ବାଜି ମାରିନେଲେ । ହଜୁର ସ.ଆ ହଜରତ ଅକାଶାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ
ସରିଯାରେ ଅମିର କରି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ରବିଉଳ ଅଞ୍ଚଳର ଗାଁ ହଜରାରେ ହଜୁର ସ.ଆ ହଜରତ ଅକାଶାଙ୍କୁ ୪୦ ଜଣ
ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅପିସର କରି ବନି ଅସଦ କବିଲାର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ବନ୍ଧୁ ବାସିଦା ଏକ ଝରଣା
ନିକରରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ ଯାହାର ନାମ ଗମର ଥିଲା ଯାହାକି ମଦିନାରୁ ମନ୍ଦିର ଯିବା ଦିଗରେ କିଛି ଦିନ ଦୂରତାର ଯାତ୍ରା ଥିଲା ।
ଅକାଶାଙ୍କ ଦଳ ଶିଶ୍ର ଶିଶ୍ର ଯାତ୍ରା କରି ସେଠାରେ ପହାଁଚିଲେ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟମି କରିବାରୁ ରୋକା ଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ
ବନ୍ଧୁର ଲୋକେ ଖବର ପାଇ ଏଣେତେଣେ ପଳାୟନ କରିଗଲେ । ତେଣୁ ଅକାଶା ଓ ତାଙ୍କ ସାଥ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ ନକରି
ମଦିନା ଫେରି ଆସିଲେ ।

ହଜରତ ଇବନେ ଅବ୍ବାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଉପରେ ସୁରେ ନସର ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜୁର ହଜରତ ବିଲାଲ ର.ଅଙ୍କୁ ଅଜାନ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନ୍ତେ ହଜୁର ଏକ ଶୁତବା ଦେଲେ ଯାହାକୁ ଶୁଣି ଲୋକମାନେ କାହିଁ ପକାଇଲେ ତାପରେ ହଜୁର ସ.ଆ ପଚାରିଲେ ହେ ଲୋକମାନେ ମୁଁ କିଭିତ୍ତି ନବା ଥିଲେ ? ସମସ୍ତେ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଃ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଆପଣ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବୀ ଏବଂ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟାକୁ କୃପାକୁ ପିତା ତଥା ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଆଦର ଓ ହିତଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଭାଇଙ୍କ ପରି ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମ୍ଭି ପହଂଚାଇଲେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଓ ଉତ୍ତମ ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକରା ଦେଲେ । ଅତିଥି ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାର ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ପରିଶାମ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେପରିକି ସେ ନିଜ ଅବତାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ତାପରେ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ମୁଁ ତମକ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତମ ଉପରେ ନିଜ ଅଧ୍ୟକାରର ରାଣ ଦେଇ କହୁଅଛି ଯଦି କାହା

ଉପରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛି ତେବେ ସେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ତାହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନେଉ । କିନ୍ତୁ କେହି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ନାହିଁ ହଜୁର ପୁନଃ ରାଣ ଦେଇ କହିଲେ କିନ୍ତୁ କେହି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ନାହିଁ । ହଜୁର ତୃତୀୟ ଥର ସମାନ କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ ଯଦି କାହା ଉପରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅଯଥା ପ୍ରତିବନ୍ଧତା ଲଗାଇ ଆଏ ତେବେ ସେ ଉଠି ମୋଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନେଉ, କଯାମତ ଦିବସର ହିସାବ କିତାବ ପୂର୍ବରୁ । ଏଥରେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଅକାଶା ଥିଲା । ସେ ଆସି ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଇଙ୍କ ରସ୍ବୁଲ ! ମୋ ପିତାମାତା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ କୁରବାନ ଯଦି ଆପଣ ବାରମ୍ବାର ରାଣ ଦେଇ ନଥାନ୍ତେ ତେବେ ମୁଁ କଦାପି ଛିଡ଼ା ହୋଇନଥାନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହ ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ଥିଲି ସେଠାରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ଓଟ ସହ ମୋ ଓଟ ନିକଟତର ହୋଇଗଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଓଟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲି ଯେପରି ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ପାଦକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିନେବି କିନ୍ତୁ ଆପଣ ନିଜ ଲାଠି ମାରିଲେ ଯାହାକି ମୋ ଦେହରେ ବାଜିଲା । ମୋତେ ଜଣା ନାହିଁ ଆପଣ ତାହା ଓଟକୁ ମାରୁଥିଲେ ଅବା ମୋତେ । ଏଥରେ ହଜୁର କହିଲେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲୁଇଙ୍କ ପ୍ରତାପର ନିୟମ କରି କହୁଅଛି ଅଲ୍ଲୁଇଙ୍କ ଦୂତ ଜାଣିବୁଛି କଦାପି ତୁମକୁ ମାରିପାରିବ ନାହିଁ । ତାପରେ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ହେ ବିଲାଳ ! ଫାତିମାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ସେହି ଲାଠି (ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ) ନେଇଆସ । ବିଲାଳ ଗଲେ ଏବଂ ହଜରତ ଫାତିମାଙ୍କ କହିଲେ ହେ ରସ୍ବୁଲଙ୍କ ରାଜଜେମା ! ମୋତେ (ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ) ଲାଠି ଦିଅନ୍ତୁ । ହଜରତ ବିଲାଳ ତାହା ନେଇ ମସଜିଦ ଆସିଲେ ଏବଂ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଲାଠି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହାକି ହଜୁର ହଜରତ ଅକାଶାଙ୍କୁ ଧରାଇଦେଇ କହିଲେ ହେ ଅକାଶା ମୋତେ ମାର । ସେ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଇଙ୍କ ରସ୍ବୁଲ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମୋତେ ମାରୁଥିଲେ ମୋ ପେଟରେ କୌଣସି ବସି ନଥିଲା । ଏଥରେ ହଜୁର ସ.ଆ ନିଜ ପେଟ ଉପରେ ଥିବା ବସି ଉଠାଇଦେଲେ ଏହା ଦେଖି ମୁସଲମାନମାନେ ପାଗଳ ପରି କାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ କ’ଣ ଅକାଶା ସତରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ମାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅକାଶା ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଶରୀରର ଶୁଣ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିଲେ ପାଗଳ ପରି ହଜୁରଙ୍କୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଇଙ୍କ ରସ୍ବୁଲ ! କ’ଣ କାହାର ମନରେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଭାବନା ଆସିପାରେ । ଏଥରେ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆ ନଚେତ କ୍ଷମା କର । ଏଥରେ ଅକାଶା କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଇଙ୍କ ରସ୍ବୁଲ ମୁଁ କ୍ଷମା କଲି ଏହି ଆଶାରେ କି ଅଲ୍ଲୁଇତାଲା କଯାମତ ଦିନ ମୋ ସହ କ୍ଷମା ଆଚରଣ କରିବେ । ଏହା ଶୁଣି ହଜୁର ସ.ଆ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ କେହି ଜନ୍ମତରେ ମୋ ସାଥୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେ ଏହି ବୁଢ଼ା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିନେଉ । ଅତ୍ୟବ ମୁସଲମାନମାନେ (ବସିଥିବା ସ୍ଥାନରୁ) ଉଠି ଅକାଶାଙ୍କ ମଥା ଚୁମ୍ବନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ପ୍ରଦାନ କଲେ କି ତୁମେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିକାରି ହେଉ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଇଙ୍କ ରସ୍ବୁଲ ! ହଜରତ ଅର୍ଜନ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ କି ଯାଇ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସୂଚନା ନେଇଆସ । ସେ ଦୁହେଁ ଘୋଡ଼ାରେ ଗଲେ, ହଜରତ ଅକାଶାଙ୍କ ଘୋଡ଼ାର ନାମ ଅର୍ରିଯାମ୍ ଓ ହଜରତ ସାବିତଙ୍କ ଘୋଡ଼ାର ନାମ ଅଳମୁହବିର ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ତଳହା ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ସଲମା (ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଗୁପ୍ତଚର) ସହିତ ହୋଇଗଲା ଯେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଖବର ନେବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତଳହାଙ୍କ ମୁକାବିଲା ହଜରତ ଅକାଶାଙ୍କ ସହିତ ହେଲା ଓ ସଲମାଙ୍କ ମୁକାବିଲା ହଜରତ ସାବିତଙ୍କ ସହିତ ହେଲା ଉତ୍ସବ ଭାଇ ଉଚ୍ଚ ସାହାବା ଦ୍ୱୟଙ୍କୁ ଶହିଦ କରିଦେଲେ । ଏହି ଘଟଣା ୧ ୭ ହିଜରାରେ ଘଟିଥିଲା, ଏପରି ଭାବରେ ଅକାଶା ର.ଆ ଶହିଦ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ୧୩ରୁ ଅଧିକ ଭାଲା ମରାଯାଇଥିବା ଆଘାତ ଥିଲା । ଆପଣ ଉଚ୍ଚ ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ କି

ନିକଟରୁ ସ୍ଵପ୍ନାନ୍ ବିନ ଉମ୍ଭା ଅତିକ୍ରମ କଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ଶହିଦ୍ କରିଦେଲା । ତାପରେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ମୁସଲାଇ (ନାକ କାନ କାଟିବା) କରି କହିଲା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଗେ ଯେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବୁଲଆଳଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ପିତା ଉମ୍ଭା ବିନ ଖଲପଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି କି ମୁଁ ଏହି ମହନ୍ତିବନ୍ଦ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତମ ଲୋକଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ କରି ନିଜ ହୃଦୟ ଶାନ୍ତ କରିବି । ସେ ହଜରତ ଇବନେ କୋକଲ ହଜରତ ଖାରଜାଇ ବିନ ଜେଦ୍ ଓ ହଜରତ ଅଞ୍ଚ୍ଚ ବିନ ଅରକମଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ଖାରଜାଇ ଓ ହଜରତ ସାଦ ବିନ ରବି ଯେ କି ଆପଣଙ୍କ ଚଚା ପୁଅ ଭାଇ ଥିଲେ, ଉତ୍ୟଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କବରରେ ମାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଦରଜ ଅଛି ଡ୍ରହଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ ଅବାସ ବିନ ଅବାଦାଇ ଉଚ୍ଚ ଶୁରରେ କହୁଥିଲେ କି ହେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଦଳ ! ଅଲ୍ଲାଇ ଓ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କ ନବୀଙ୍କ ସହ ଏକାଠି ରୁହ । ଯେଉଁ କଷ୍ଟ ତୁମକୁ ପହଂଚିଅଛି ତାହା ତୁମ (ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶ) ଅମାନ୍ୟ କରିବା ଯୋଗୁଁ ପହଂଚିଅଛି । ସେ ତୁମକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଧୟା ରକ୍ଷା କଲ ନାହିଁ । ତାପରେ ଅବାଦାଇ ନିଜ ଜରାଇ (ଯୁଦ୍ଧ ବସ୍ତ୍ର) ଓହ୍ଲାଇ ହଜରତ ଖାରଜାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କ'ଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ଖାରଜାଇ କହିଲେ ନା, ତୁମେ ଯେଉଁ ଜିନିଷର ଆଶା ବାନ୍ଧିଛ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହା ହଁ ଚାହୁଁଛି । ତା'ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶତ୍ରୁ ଦ୍ୱାରା ଘେରିଗଲେ । ଅବାଦାଇ କୁହୁକ୍ଷି ଆମ ଆଖ୍ତ ସାମନାରେ ଯଦି ହଜ୍ରୁର ସ.ଆଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ପହଂଚିବ ତେବେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କୁ କି ଉତ୍ତର ଦେବା । ହଜରତ ଖାରଜାଇ କହୁଥିଲେ କି ଆମ ପାଖରେ ନା କୌଣସି ବାହାନା ଥିଲା ନା ଦଳିଲି । ହଜରତ ଅବାସ ବିନ ଅବାଦାଇଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନାନ୍ ବିନ ଅବଦୁଲ ଶମ୍ସ ସଲମି ଶହିଦ କଲେ ଏବଂ ଖାରଜାଇ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ବସିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପାଖାପାଖ୍ତ ୧୦ ରୁ ଅଧିକ ତୀରର ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ଡ୍ରହଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ ମାଲିକ ବିନ ଦୁଖଶମ ହଜରତ ଖାରଜାଇ ବିନ ଜେଦ୍କେ ନିକଟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲେ । ସେ ଆଘାତର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ବସିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ପାଖାପାଖ୍ତ ୧୩ ଗୋଟି ଆମ୍ବାତି ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ହଜରତ ମାଲିକ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ କ'ଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ କି ହଜରତ ମହନ୍ତି ସ.ଆ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ହଜରତ ଖାରଜାଇ କହିଲେ ଯଦି ଆପଣ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ ତେବେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଲ୍ଲାଇ ଜୀବିତ ଏବଂ ସେ ଚିରଞ୍ଜୀବୀ । ହଜ୍ରୁର ସ.ଆ ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚାଇଦେଲେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଧର୍ମ (ରକ୍ଷା) ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କର ।

ହଜରତ ମହନ୍ତି ସ.ଆଙ୍କର ଜଣେ ସାହାବା ହଜରତ ଯିଯାଦ ବିନ ଲବିଦ୍ ଥିଲେ । ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଉକବାରେ ୩୦ ଜଣ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇ ବୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଇସଲାମ ସ୍ଥାକାର କରିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦିନା ଫେରିଲେ ନିଜ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ବିଯାଜଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ । ତାପରେ ସେ ହଜ୍ରୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟକୁ ମକାନ ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେହିଠାରେ ରହିଗଲେ । ହଜ୍ରୁର ସ.ଆଙ୍କ ମଦିନା ହିଜରତ ପରେ ସେ ମଧ୍ୟ ମଦିନା ଆସିଗଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମୁହାଜିର ଅନ୍ସାରୀ କୁହାଯାଏ । ହଜରତ ଯିଯାଦ ବଦର, ଡ୍ରହଦ, ଖଦକ ଓ ଆହୁରି ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜ୍ରୁର ସ.ଆଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ଥିଲେ । ହଜ୍ରୁର ସ.ଆ ହିଜରତ କରି ମଦିନା ପହଂଚିବା ପରେ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ବିଯାଜାଇ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲେ କି ହଜରତ ଯିଯାଦ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ ଜଣାଇ ନିଜ ଘରେ ରହିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ କିନ୍ତୁ ହଜ୍ରୁର ସ.ଆ କହିଲେ ମୋ ଓରକୁ ସାଧନ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ (ମୋ) ରହିବା ସ୍ଥଳ ଖୋଜିନେବ । ମୋହରମ ମାସ ୯ ହିଜରାରେ ହଜ୍ରୁର ସ.ଆ ସଦକା ଓ ଜକାତ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁକ୍ର ଆଦାୟକାରୀ ଚନ୍ଦନ କଲେ । ତେବେ ହଜରତ ଯିଯାଦଙ୍କୁ ହଜରେ ମୌତ ଅଂଚଳର ଶୁକ୍ର ଆଦାୟ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଭାର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ହଜରତ ଉମର ର.ଆଙ୍କ କାଳରେ ସେ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁତ୍ତୟମନ ଥିଲେ । ସେହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେ କୁଣ୍ଡାରେ ଯାଇ ରହିଲେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହଁ ୪୧ ହିଜରାରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ହଜରତ ମହନ୍ତି ସ.ଆଙ୍କର ଆଉ ଜଣେ ସାହାବା ଥିଲେ ହଜରତ ମାତବ ବିନ ଅବିଦ୍ । ହଜରତ ମାତବ ବିନ ଅବିଦ୍ ବଦର ଓ ଡ୍ରହଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ରଜିଷ ଦିନ ଶହିଦ୍ ହେଲେ । ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେହି ଦିନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପରେ ଦିନ ଥିଲା ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଵାରା ହଜ୍ରୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପରେ ସ୍ଵର୍ଗନାମାନ ଆସୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଡର ଆପଣଙ୍କୁ କୁରେଶଙ୍କଠାରୁ ଲାଗି ରହିଥିଲା । ଯେ କି ଡ୍ରହଦ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ଅହଂକାରୀ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଭୟାବହତାକୁ ଅନୁଭବ କରି ହଜ୍ରୁର ସ.ଆ ସପର ମାସ ୪ ହିଜରାରେ ୧୦ ଜଣ ସାହାବିଙ୍କର ଏକ ଦଳ ଗଠନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅହସନ୍ ବିନ ସାବିତଙ୍କୁ ଅମିର କରି ଆଦେଶ ଦେଲେ

କି ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ମନ୍ଦିର କୁରୋଶଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଖବର ଆଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମୋତେ ଅବଗତ କର କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଚ୍ଚ ଦଳ ମଦିନାରୁ ବାହାରି ନଥିଲା କି ଅଜଳ କବିଲା ଓ କାରାର କିଛି ଲୋକ ହଙ୍କୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ ଆମ ବସ୍ତିରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଜସଲାମ ପ୍ରତି ଆକୃଷ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆପଣ କିଛି ଲୋକ ଆମ ସହିତ ପଠାନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ଜସଲାମର ଶିକ୍ଷା ସହ ଅବଗତ କରିବେ ଏବଂ ଆମକୁ ମୁସଲମାନ କରାଇବେ । ହଙ୍କୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କର ଏହି ମନସ୍ଥାମନା ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦଳ ଯେ କି କୁରୋଶଙ୍କ ଖବର ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ପରେ ଜଣାଗଲା ଯେ, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଲହାନଙ୍କ କହିବାରେ ମଦିନା ଆସିଥିଲେ, ଯେ ନିଜ ମୁଖ୍ୟା ସୁଫ୍ରେନ୍ ବିନ୍ ଖାଲିଦଙ୍କ ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ଏହି ସତ୍ତ୍ୱଯନ୍ତ କରିଥିଲେ କି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଦିନାରୁ ବାହାର କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବା । ଯେତେବେଳେ ଅଜଳ ଓ କାରାର ଏହି ବିଶ୍ୱାସପାତିମାନେ ଅସପାନ୍ ଓ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତା ଅଂଚଳରେ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ବନ୍ଦୁ ଲହାନଙ୍କୁ ଖବର ପଠାଇଲେ କି ମୁସଲମାନ ଆମ ସହିତ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆସିଯାଅ । ବନ୍ଦୁ ଲହାନର ୨୦୦ ଜଣ ଯୁବକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୦୦ ଜଣ ଧନ୍ତୁର ଥିଲେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ରବି ଶ୍ଵାନରେ ଆସି ମୁହାମୁହଁ ହେଲେ । ୧୦ ଜଣ ଲୋକ ୨୦୦ ଝୈନ୍ୟଙ୍କର କ'ଣ ବା ମୁକାବିଲା କରିଥାନ୍ତେ । ଅତେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏକ ପାହତ୍ ଉପରେ ଚଢି ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଶୁରରେ କହିଲେ ତୁମେ ତଳକୁ ଚାଲିଆସ ଆମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ନାହିଁ । ଆସିମ ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଆମକୁ ତୁମ ପ୍ରତିଶୃତି ଉପରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ତାପରେ ସେ ଆକାଶ ମାର୍ଗକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଁ ! ତୁମେ ଆମ ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁଅଛ ନିଜ ଅବତାରଙ୍କୁ ଆମ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଅ । ତାପରେ ଆସିମ ଓ ତାଙ୍କ ସାଥମାନେ ମୁକାବିଲା କଲେ ଏବଂ ଲତି ଲତି ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ ।

ବଦରୀ ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଏକ ଚର୍ଚା ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବକିର, ଆକିଲ, ହଜରତ ଆମିର, ହଜରତ ଅଯ୍ୟାସ ଏକତ୍ର ଦାରୁଲ ଅରକମରେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଚାରି ଭାଇ ସେଠାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଜସଲାମ ସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ହଙ୍କୁର ସ.ଆ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ବକିର ଓ ହଜରତ ଯଏବ ବିନ୍ ଦସନାୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାତୃଭାବ ଶ୍ଵାପନ କରିଥିଲେ । ସେ ବଦର ଓ ଥୁହଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେ ସଂଗ ମାସ ୪ ହିଜରାରେ ୩୪ ବର୍ଷ ବଯସରେ ରଜିଜ ଶ୍ଵାନରେ ଆସିମ ବିନ୍ ସାବିତ ଓ ମୁରସିଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ମୁରସିଦ୍ ଗନ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଅଜଳ ଓ କାରା କବିଲାଙ୍କ ସହିତ ଲତି ଶହିଦ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

ହଙ୍କୁର ଅନ୍ତରେ ଅ.ବ କହିଲେ- ଏମାନେ ସେହି ମାନ୍ୟଗଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଥିଲେ ଯେ, ଧର୍ମ ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣର ଆହୁତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଁତାଲାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ମସିହ ମହାବ ଆ.ସ ନିଜର ଏକ ପୁଣ୍ୟକରେ ଏହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖାଇଛନ୍ତି କି ଏହା ସେହି ପ୍ରେରିତ ଅଲ୍ଲାଁଙ୍କ କୃତଙ୍ଗ ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟା ଆଚରଣକାରୀ ଓ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଲାଘବକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅବତାରଙ୍କ ଉପରେ ଦରୁଦ ଓ ସଲାମ ଯେ ମାନବ ଓ ଜିନ୍‌ମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟା (ଜମାମ) ତଥା ପବିତ୍ର ମନ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ (ଲୋକଙ୍କୁ) ଆକର୍ଷତକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଲାମ ଯେ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ତ୍ରୋତ ଆଡ଼କୁ ପିପାସୁଙ୍କ ପରି ଦୌଡ଼ିଲେ ଏବଂ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟର ଅନ୍ଧାରକାରମୟ ରାତିରେ ବିଦ୍ୟା ଓ ଅମଳର (ଫଳସ୍ଵରୂପ) ଯୌତ୍ତ ଶିଖା ପରି ଉଚ୍ଚଲିତ କରାଗଲେ । ଯେ ଦିବସରେ ସିଂହ ଓ ରାତିରେ ବୈରାଗୀ ତଥା ଧର୍ମର ତାରକାପୁଞ୍ଜ ପରି ଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଁତାଲା ଆମକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପର ପ୍ରକାଶକୁ ଉତ୍ତମ କରିବା ଓ ରାତିରେ ଉପାସନାର ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ହଙ୍କୁର ଅନ୍ତରେ ଅ.ବ ଖୁବବା ଜ୍ଞାନ ପରେ ଶ୍ରୀମାନ ଜସମାଇଲ୍ ମାଲାଗାଲା ସାହେବ ମୁକଲିଗ୍ ସିଲିଦିଲା ଯୁଗଣ୍ଡାଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚା କଲେ । ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଗତ ମାସ ୨୫ ତାରିଖରେ ଘଟିଲା ଏବଂ ନମାଜ ଜ୍ଞାନ ପରେ ତାଙ୍କର ଜନାଯାଇ ଗାଏବ ପାଠ କଲେ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

1st June 2018